

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 215 (1215) ♦ Среда, 15 листопада 1995 року ♦ Ціна договірної

"ТАВРІЯ" ПОКИДАЄ ПІДПИС.
ПОДАТКИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ

«АвтоЗАЗ» припинив поставки автомобілів на внутрішній український ринок, збільшивши експорт своєї продукції до країн СНД. Таке рішення прийнято керівництвом заводу після того, як з 1 листопада 1995 року для заводу припинили діяти пільги щодо сплати ЦДВ, податку на прибуток, акцизного збору, надай раніше українським парламентом. Окрім того, поставальники електроенергії і природного газу відмовляються приймати автомобілі як оплату.

У зв'язку із скасуванням пільг, роздірбна ціна на автомобілі, які виробляє АТ «АвтоЗАЗ», збільшилася майже вчотири. За розрахунками фахівців, вартість ЗАЗ-1102 «Таврія» становитиме 1,200 млн. грн., або близько \$ 6500 та ЗАЗ-1105 «Дана» — 1,400 млн. грн., або близько \$ 7500, що робить їх неконкурентоспроможними.

Основними покупцями легкових автомобілів Запорізького автозаводу є країни СНД, зокрема, Росія, Казахстан.

Поточного року на внутрішній ринок було поставлено в середньому близько 25% продукції, на експорт — 75%.

У ПРЕЗИДІИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Засідання Президії 13 листопада відбувалося під впливом соціально-економічної ситуації, що склалася в Україні. Розглянуто багату проблем державної ваги.

Ряд питань викликав жваве обговорення. Члени Президії послідовно висловлювали свої аргументи, аби запропонований законопроектом був вилнесений на розгляд Верховної Ради. Зокрема, чимало слухачів пропозиції пролунали при обговоренні питання про Указ Президента України від 12 серпня ц. р. «Про пільги щодо оподаткування добровільних пожертвувань юридичних і фізичних осіб. Річ у тім, що Президія вже розглядала це питання, ухвалила рішення звернутися до Президента, щоб провести Указ відповідно до чинного законодавства.

(Засідання на 2-й стор.)

Новий потік
страйків

У відрізку з другої зміни на рід шакт України, чіт гірники підтримують Незалежну профспілку гірників країни (НПГУ), розпочався страйк протиставлення урядом та Міністерством вимог профспілки.

Як повідомляє кореспондент агентства «Інтерфакс-Україна», голова НПГУ Михайло Волниць ухилився від відповіді на запитання, скільки шахт і гірників візьмуть участь у страйку, посилаючись на «певну тактику» профспілки. Проте стало відомо, що з другої зміни 14 листопада мали намір розпочати страйк усі 6 шахт об'єднання «Красноармійськхутів», шахти Палаюта (Дніпропетровська область), рід шахт Донецька та Єнакієвського (Донецька область), а також рудник імені Кірова (Кривий Ріг Дніпропетровської області).

На думку М. Волниць, вимоги НПГУ потрібно розглядати на рівні Прем'єр-міністра або Президента країни.

ПОЧАВСЯ СУД.
СПОДІВАЄМОСЯ —
НЕУПЕРЕДЖЕНИЙ

Встановити справедливості в історії з одеськими моряками, які звинувачуються у вбивстві три роки тому семи громадян Гани і одного громадянина Камеруну, які бродили тасмо проінкрли на теплоході «Мак Рубі», який обслуговувався одеським екіпажем і холів під прапором Багамських островів, допоможуть судові засідання, що почалися у французькому місті Руан. Нагадаємо, у зв'язку з цією справою було заарештовано у французькому порту Газрі капітана і семеро членів екіпажу — громадян України.

Як повідомили кореспондента Українського ДСК «Чорноморське морське право», за розвитком судового процесу у справі одеських моряків постійно стежили посольство України у Франції, престапник МЗС України та ДСК «ММП». Останнє оплатило послуги адвоката, направлено на суд свого престапника, а також дружинку зарештованого капітана Галину Ляницьку. Престапник підприємства виволона налішо, що судовий розгляд буде неупереджений.

БЕРЕШЬ В БОРГ ЧУЖИ,
ВІДДАЄШ —
СВОЇ

Денне засідання 14 листопада

День уряду в парламенті було присвячено розгляду низки економічних питань. Серед них — використання кредитів, наданих Україні міжнародними фінансовими організаціями та зарубіжними країнами. Депутати намагалися з'ясувати у віце-прем'єр-міністра Романа Шпек, який виступив із інформацією, куди спрямовують ці гроші. Як ефективно їх використовують, чи враховують ці надходження в бюджеті, з якого здійснюється погашення і відсоткових ставок за них. Усі ці проблеми зумовили жваве обговорення, висловлювалися негласні прогнози подальшого економічного становища держави.

На запитання Олександра Мороза про те, чому ж з умови зростання сум кредитів воин не сприяють виправленню ситуації в економіці, чому триває падіння життєвого рівня людей, Роман Шпек відповів: у всьому вина інфляція, зниження обсягів виробництва і загострення фінансової кризи. Для того, щоб почався вихід з кризи, рівень інфляції має становити не більше 30 відсотків. А у нас вона сягає 170 відсотків. Уряд намагається подолати інфляцію. І великою мірою завдяки становленню виробництва через його кредитування зарубіжними надходженнями.

Протягом дня уряду розглядалося також питання про державну політику заробітної плати і доходів населення, соціальні гарантії малаозabezпеченим першам громадян за умов економічної кризи, а також політику уряду щодо тарифів на комунальні послуги та їх взаємозв'язок з реальною платоспроможністю населення.

ВЧИТИМЕМОСЬ
У
АВСТРІЙЦІВ

«Порівняльний аналіз політичних структур Австрії та України» — під такою назвою сьогодні розпочинається у Києві науково-політичний симпозіум, організатори якого — Інститут національних відносин і політології НАН України та Посольство Австрійської Республіки в Україні. Провідні українські та австрійські вчені аналізуватимуть проблеми взаємодії законодавчої і виконавчої влади, багатопартійності й соціального партнерства.

З української сторони до симпозіуму було підготовлено ряд доповідних матеріалів, серед яких монографія «Політичні структури та

процеси в сучасній Україні», що побачила світ у видавничстві «Наукова думка». Її авторський колектив, очолюваний професором Федосієм Рудимем, шляхом порівняння політичних структур України, Австрії, країн СНД, Балтії, Центральної і Східної Європи, простежує сучасний етап формування багатопартійності у демократичних і посткомуністичних суспільствах, умови творення демократичної системи влади, її впливу на розвиток соціально орієнтованої ринкової економіки, можливі тенденції розвитку політичної ситуації в Україні, подальшого поглиблення демократичних реформ.

Представляємо голів Рад

найвищине вистежити економіку з-під очей центру, гадати підприємствам можливість самостійно господарювати на своїй території.

— Чк не означає чк, що Сумська область готова перейти на самозабезпечення і самофінансування, не претендуючи на державну допомогу, бюджетні «нісці»? —

— Саме так. Власне, ми вже три роки не беремо з державної кишені жодної копійки. Точніше, даємо а району більше, ніж повертаємо в область після розподілу «пиріга». Принагідно зауважу, що й у цій сфері панують підходи, неадекватні сучасним реаліям, критеріям справедливості. Завжди бачу, через бюджетне регулювання потім стимулюють тих, хто краще і ефективніше працює. У нас напашан — виглядніше «не вносуватися». У цілогорічному державному бюджеті за доходами Сумська область — на 7 мільд., а за видатками — аж на 24.

Заталі, механізм перерозподілу коштів через бюджет потребує подальшого реформування. Навіщо, скажімо, іти на утримання інших нагальних закладів області, направляти через міністерство? Залити їх яв місці, а ми зуміємо якнайкраще ними розпорядитися. Призначити, не допустимо абсурдно, міноритетства, яке спостерігається нині хоча б на прикладі Глухівського педінституту. Тут щороку за планом, до-

ких економічних зв'язків, спільного ринкового простору?

— Це не політично зусиль щодо відношення нормальних ринкових контактів з сусідами. І це не проголошення давнім історичним традиціям. Хоча й нині ми живемо у різних державах, у нас багато спільного. Було б неприємством поміжко відкрити те, що створювалося впродовж десятиліть і цілком може прислужуватися загальним інтересам за нових умов. Ряду керівників прикордонних областей України і Росії, у яких представлена наша область, неодноразово заявляли про готовність регіонів відкрити повноцінні зв'язки, але, на жаль, дані протоколи про намір справ не рушає і наврод ця арушт, поки не будуть створені правові підвалини для цього на міждержавному рівні.

Хотіло б було досягнути згоди, важко прогнозувати. Легше підрахувати втрати, у тому числі матеріальні. Ілше одні приклади. Якщо скасувати митні збори при переміщенні вантажів між прикордонними областями сумської півкрової завод отримав би цього року від росіян на переробку близько 3 тисяч тонн сировини. Але перевернення через кордон стали неважкими і ми втратили майже сто мільярдів карбованців.

— Негарди, ми їх переживає сьогодні країна, певною мірою.

— Форма власності не має значення. Головне — реальна, конкретна участь вихідців у виробництві товарів і надання послуг. Нинішній недосконалий податковий механізм не стимулює вкладення коштів у виробничу сферу. Але у нас вже є чимало фірм, які займаються безпосередньо добовими помітних успіхів. Серед них, зокрема, фірма «Норман», яка аперше в Україні налагодила випуск поліетиленових гофрованих труб, таємнивших сукупинкових композитів для селян, виробів з сільськогосподарської техніки. Таких підприємств ми створили і створюватимемо режим вайбильного співробітництва.

— А як ви, Анатолію Олександровичу, ставитесь до опозиції? Чи маєте в Радах ту силу, яка змушує критично оцінювати кожен свій крок, вживається підходи для розв'язання конкретних проблем?

— Що є люди, які думають або уявляють розвиток подій не так, як, скажімо, глава адміністрації, підком прикордоння. Я завжди готовий і відкритий до діалогу з будь-якими політичними силами. Але за умови, що інша сторона виступає як зацікавлений партнер у конструктивному розв'язанні цих чи інших проблем. Коли ж критичні зацікавлені забувають «дихати» і чим змушуються перед народом, з такими важко говорити. Правда, таких випадків дедалі менше — мітингове, партійне, популістське, колективне, у відході у мікнуде. Щодо Рад, то з ними у нас немає непорозуміння. Я нас ніс спираюся як на реальну силу, що відіграє історичну роль.

— Анатолію Олександровичу, ви справляєте враження надзвичайно енергійної, цілеспрямованої людини. Вибачте, але є цих дуже важких умов життя вашого оптимізму чи надого вистачить? — Посада, довіря людей не дають розслабитися, опустити руки. Але з життя різноманітне. Я нас дуже суцільно, іду кудись на будівництво. Котлован — для мене це особливе місце, де й дається легко, і душевна рівновага відновлюється після. Навіщо, тому, що будова го великий пият мого життя, символ безперервного руху і майбутнього.

— А яка у вас улюблена «приманка»?

— «Все одно промремось».

— І як «примарити» через зиму?

— Господарський рік закінчується, і вже можна замислитися підбити підсумки того, що зроблено у сільськогосподарстві. Зернові, за вияткою невеликих площ з кукурудзи, збірано — виходить десь по одній тонні на душу населення. Матини менше, і це неприємно. Але якщо кукурудзи більше, ніж минулого року. Значно збільшили площі під сояшками, цілком задовольняють внутрішні потреби в олії.

Відносно економіки, отримати карпатів, однак з того, що знаходиться, достатньо для аласного споживання. Одним словом, голодної зими не буде.

Усе це коштувало великого поту і нервів людей. Але цей рік у підсумку безсумнівний. Настав межа, коли далі відступати нікуди. Руйнівні процеси на селі можуть стати безповоротними, якщо екстрено не зжити відходів. І це не тільки економіка, а й скрай заощипи машино-транспортної пари, бракує коштів для удобрення землі. Ми потяжимо козачею до стаяну, коли врожайність визначатиметься природною родючістю.

Ми, звичайно, не сидимо, силвавши руки, але без кардинальних заходів по врятуванню галузі не обійтися. Для цього потрібно і в подальшому більш ькучувати кошти для виконання програм уряди, яку нещодавно затвердила Верховна Рада.

Анатолій КРАСЛЯНИН, Віталій МАКШУТЕНКО.

3 дось редакції

СПІВАНОВ Анатолій Олександрович. 1945 року народження. За фахом — будівельник. Працював на різних посадах у сфері будівництва. Був головою Сумського міськвиконкому, головою області Рад народних депутатів. Нині — глава держадміністрації Сумської області, Доктор економічних наук.

З укладенням Конституційного договору між Президентом і Верховною Радою з'явився підстав говорити про створення певної вертикалі влади. Чи змінилася, Анатолію Олександровичу, нині ситуація? Як це вплинуло на характер стосунків між адміністраціями і місцевими органами самоврядування?

— Як я сказав би, що речиво у нас викликає серйозні «вад» суперечності і конфлікти у роз'ясненні принципів діяльності економічного і соціального розвитку області в цілому або окремих її територій. Інша річ, що нечітко розмежування функцій адміністрації і Рад породжує зайве дублювання, неадекватність дій між гілками влади. У вичинному правовому полі, де кожному визнає чого його повноваження, арозуміло, продавати неможливо. Одна проблема адміністрації діють, але перший місяць, а деякі мають бути структура апарату, штати, фінансування і т.д., на рівні уряди не вирішено.

Вас, Анатолію Олександровичу, знають як послідовного прибічника концепції регіонального самоврядування. Якої ви думки про теренішню модель взаємодієносини центру і регіону?

— Воно, по суті, мало змінилося з часів командно-адміністративної системи. Але те, що було логічне і вкрайване в умовах планової економіки, централізованого розподілу фондів і фінансових ресурсів, сьогодні являється анахронізмом. Переконали, що управління власністю регіону, за деяким виятком, мають здійснювати місцеві, а не центральні органи влади. Дійти, як склалися ситуація у промисловості. Переважна більшість підприємств Сумщини підпорядкована відомчим міністерствам. Юридично вони (міністерства) господарі фабрик і заводів, а відтак — ефективно управляють виробництвом, нести повну відповідальність за соціально-економічний розвиток галузевих підприємств. А фактично міністерські структури дають їм не корути і ї ї за що не відповідають. Ніколи потрібно терміново порадитися, отримати консультацію. Однак навіть доповідати до Києва, розсудити міністра чи боді його асистентів — марна справа. Що ж до структурного перебудови підприємств, забезпечення їх матеріально-технічними ресурсами, надання, усім іншим, необхідного для нормальної роботи, го го головний бік і повсякденні клопоти саме територіальних органів влади і керівників підприємств. Ім і карти, себто взаєні управління, до рук.

Якщо в Україні справді розбудують ринкові відносини, слід як-

веденим «згорні», набиравши на спеціальність учителя трудового виховання понад 200 студентів-першокурсників. Навіщо стільки? Адже педагогіка такого профілю потрібно тільки в 3-х класах. Історично міністерства таким чином кошти вкладаються у підготовку кадрів, які після закінчення інституту не зможуть алаштуватися на роботу за фахом. Водиче ми зазнаємо гої строї нестачі інших спеціалістів. Але виправити безглуздо становище нам не дано.

Ожго, до якої проблеми не підступили ми, а що потрібно прийняти закон, котрий чітко трактував би що таке «центр» і «регіон». Їхні права і обов'язки у взаємодієносинах.

— Темни виходу з кризи, яку сьогодні переживає країна, хоча, звичайно, підступили підстав справ на пріоритетних напрямках економічного розвитку. А які пріоритети визначали для себе Сумщина?

— Ряд з них існує у вигляді комплексних програм. Це, зокрема, «Ліс», «Цукор», «Торф», «Льон» і «Ковалів». Розрахунки показують надзвичайно високу ефективність інвестицій у традиційні галузі для нашої краю галузі, але самотужні реалізувати перспективні проекти нам не під силу. Тож прагматично залучати до здійснення умов за залучення капіталу, депо тут знається. Скажімо, у технічному переоборудуванні цукрових заводів виявилися бажані зяти участь солідні німецькі підприємства. І знову як така парадоксальна ситуація, що існують земельні власники під свої плани кошти, а велетенські накопичення використання неспроможні. Маємо на увазі ресурси тирювого бізнесу. Чи не краще було б замість бездіяльності боротися з приховуванням валютних коштів за кордоном створити правові умови для легалізації «чорних грошей» і введення їх у нормальний цивільний обіг у ряді країн Європи.

— Сумщина має спільний кордон з трьома областями Російської Федерації. До розпаду Союзу між сусідами підтримувалися добрі стосунки. Чи намітається якісь тенденції до відновлення нормаль-

них об'єктивних об'єктивних об'єктивних. Але й у самі політичні реформування допущено чимало помилок. Як з них, на вашу думку, вийти?

— Справа не тільки в доводі, гуду, створюючи нову державу. З одного боку, це й арозуміло — великомасштабні перетворення у суспільстві ніколи і ніде не здійснювалися безболісно. І все ж Радою процес державотворення ішов би легше, послідовніше, якщо з самого початку за діло являвся та й сьогодні робили погоду, передусім, прагматичні інтереси. Вони добусти б таких рішень, які від яких жорсткого потерпає наша економіка. Згадаємо хоча б результати реформування банківської системи або впровадження закону про підприємство. Котлований фінансово-кредиторський потенціал приведено в рух, а зиск від цього держави має мізерний на тілі тих вигод, що їх забезпечили собі окремі установи і колективи. З одного ж боку «ягоду» і політика в галузі приватизації. Напівзабарюють підприємства чомусь не були запропоновано до першочергового приватизації. Розпочали за величезні субвенції приватизації об'єктів. Забувши провести ідеологію основних фондів, держави, по суті, за безцінь передала чорез ореду у приватно-колективне володіння кращій фабриці і заводи. Налеє виводити утрату галузі об'єктивна. «Насоси» громадськості його колективну у суму, яка дорівнює вартості кількох легковиків. Кинулись боді ми аладу застосувати, аби справедливо алаштувати економіку, не відійти, го формально, по закону, все правляємо.

Ринок раяком, а держава не повинна, тим лаче у наслідкишній перехідний період випустити вакелі економіки, вивалити, що формально, по закону, все правляємо. Неппардано, вважаю, було відступити ціни на продукцію найважливіших базових галузей, таких як вугілля, енергетика, металургія. Якби ми децентралізувати цей «калалатор», імпортерів, не відійти, го формально, по закону, все правляємо. Кроковатиме країну, загострюючи економічні і соціальні проблеми.

— Тож не має ставлення до приватного бізнесу?

Хроніка. Факти. Події

• Київ

Чому не приїхав доктор Гранич?

Візит віце-прем'єр-міністра, міністра закордонних справ Хорватії доктора Мате Гравіча, про який так довго говорили і українські, і хорватські дипломати, не відбувся. Через не затримавши парадоксально Договір про дружбу та співробітництво між двома країнами, які і надалі відбудуться з коїм міст. Більш жодних політичних причин цього не має: візит відкладено на прохання хорватської сторони у зв'язку з виборами в Хорватію та переговорами югославських військ у Америці.

Хоча склад хорватського уряду після виборів істотно змінився, Мате Гравіч закликав на наступний тиждень. Тепер очікується, що він приїде в Україну у другій половині грудня. А поки що Загреб відіслав делегата МСЗ України на чолі з начальником Управління Європи та Америки Юри Бабичем. За його словами, там було остаточно відпрацьовано текст проекту Договору, що його всі-таки буде парафровано під час майбутнього візиту хорватського міністра. Час підписання документа просядяться обох країн ще не визначено, орієнтовно — перша половина наступного року.

• Нью-Йорк

Від кожного за можливостями?

У рамках роботи П'ятого комітету (дипломатичний бюджетні питання) Генасамблеї ООН відбувся обговорення проблеми міжнародної кризи ООН. У вступній промові представника України зазначено, що виходу з фінансової кризи ООН може бути досягнуто тільки шляхом реформування застарілої фінансової системи організації, встановлення справжніх розмірів витрат для держав-членів ООН, відплати до їх платоспроможності.

• Окленд

Ліквідувати військові режими...

Заявкою до ліквідації військових режимів, припинення французьких ядерних випробувань, виведення турецьких військ з Кіпру та синайських військ частини колишнього борту з навіїднітих країн завершилися в новокалендарському місті Окленді зустрічі глам держав та урядів Східно-дружності, що відбувся в Британії. Її колишні колонії та домонії. Вони прохали досі бурхливо у зв'язку, зокрема, а рішучим припинення членства в цій організації Нігері за справу дев'яти активістів руху за права національних меншин.

• Тель-Авів

Залишають землі «обітовані»

Парламенту приймають 28-річну окупацію міста Джеріко на Західному березі річки Йордан і починають виводити звідти свої війська, залишаючи цей район під контролем Палестинської національної адміністрації. Вчора на сайнху палестинської поліцейської зайняли окуповані Джеріко — першому населеному пункті Західного берега Йордану, що його передають під палестинське самоврядування.

ЯБЛУКО РОЗБРАТУ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР Латвії Маріс Гайріс переконаний, що сприяє питання щодо морського кордону між Литвою і Латвією може бути розв'язане найближчим часом, «якнайшвидшим шляхом компромісу, поступки», — повідомляє *Літвіне* — *Поля*.

Як зазвичай раніше литовський прем'єр Адольфс Шлєжачевіч, Литва має намір запропонувати Латвії запитати суду з третьої країни для надання допомоги у розв'язанні територіального спору про кордон у Балтійському морі.

Морський кордон між державами встановлено відповідно до Конвенції про територіальні води від 1958 року, а підписаний Латвією у липні 20 років тому меморандум встановлює, що до демілітаризованого

військо-литовського морського кордону неможливо будь-який вид співробітництва з використання морських глибин із третіми країнами. Саме цю позицію і стала «яблуком розбрату» між сусідами.

Як відомо, у шельфі Балтійського моря можливі поклади нафти. А Латвія має намір співробітничати у разі її виявлення і видобутку з ліцензіями фірмами. За повідомленням латвійського прем'єра, 90 відсотків невідбучуваних покладів роз-

ташовано в латвійській економічній зоні, проте договір про співробітництво набув чинності лише після того, як було розв'язано прикордонне питання з Литвою, наголосила прем'єр-міністр Латвії.

Проте, неважаючи на заперечення латвійських державних мусів, посольство Литви у Латвії вручило Міністерству закордонних справ Латвії ноту про те, що після Литви у Латвії Рімакса Каріза викликають акції вивантаження в Литву, а у ноті наведено причини, з яких посол Литви з 2 листопада на невизначений термін викликаний до Вільнюса. Такий крок у дипломатії вважають як вияв злого наміру, нездоволення діями другої держави.

Революції не буде. Лише робота

У ПОСОЛСТВІ Федеративної Республіки Німеччини став до роботи новий аташе з питань культури Христіан Георг Райсшмоллер. Йому 38 років, неодружений. Вибрав його з університету Франкфурта-на-Майні професор і мистецтвознавець, докторських ступенів, посолства Німеччини в Сьєні та Мексикі. З 20 жовтня — 6 Кієві.

Христіан отримав «Голосу України» владі інтервізу у юна Райсшмоллера.

— Пане Райсшмоллере, як ви бачите розвиток українсько-німецьких відносин у галузі культури? Ви спробували адекватно чинити «революцію» чи оберете якийсь інший шлях?

— Революції не буде. А от поглиблених відносин, наповнених їх бідний широким змістом, спробу обов'язково. Адже я приїхав на поприще місії, до мене ніяк фактично додали чимало завдань, яких ніхто не очікував. І в Німеччині, і в Україні знали кожного бідного. Скажімо, остання подія — «Модернізм», який відбувався в Україні. Посольство ФРН допомогло і в його організації, і матеріально, виділивши на цей фестиваль 40 тисяч марок.

А в своїй роботі я виходжу з того, що Німеччина зацікавлена бачити

Україну своїм найважливішим партнером — сильним і політично і економічно, і в культурі.

Мені просто цікаво працювати. Адже Україна, як милода незалежна держава, — у постійному розвитку, брати в цьому участь — що може бути цікавіше?

А крім того, як мені здається, я добре розумію менталітет слов'янського народу — тривалий час жині в батьках в Сербії, потім сподівався, що порозуміюся з українськими партнерами.

Ще один важливий наслідок — це розробити співробітництво в галузі науки. Із самого початку діяльності посольства ФРН в Україні цьому питанню приділяв особливу увагу: досить успішно відбувається обмін студентами, багато українських науковців працюють в уні-

верситетах Німеччини. Сподіваюся що роботу це поглибить.

— Останнім часом деякі частіше постає питання про повсякденну культурних цінностей, ввезених з обох країн війни. Як тут справлятися?

— Роботу з повернення культурних цінностей уже розпочали і з боку України, і з боку Німеччини. Протягом кожної триває пошук. Слід сказати, що це величезне складне питання, але головне, що в політиці з обох країн, велике бажання повернути втрачене на батьківщину.

— В Україні, як відомо, мешкають 40 тисяч німців — це величезна національна меншина. На ваш погляд, адже їх становить в Україні?

— Не тому, що хочуть зрозуміти комплімент, але насправді і переконався, що українське законодавство про національні меншини дуже прогресивне і демократичне, але зможу їм почитати вперше і спокійно. Проте вони поділяють труднощі, що їх ніхто не перемагає. Україна, разом усім народом. Тому уряд Німеччини в межах можливого намагається допомогти їм німцям, які виявляють інтерес до сво-

го коріння, рідної культури. Наприклад, у вивченні рідної мови, адже більшість німців, котрі мешкають в Україні, нею не володіють. Спробуюмо допомогти їм у тому, щоб в області, де є громади, у них були приміщення. Говорю, що як і в культурі, менше чекати цікава робота: адже німці, які мешкають у Києві, Західній Україні, Одеській області, діють через причини й обставини всім відома. Проте приємно, що вони все ж таки не забувають своє коріння, незважаючи на труднощі, що напали на їхню долю.

— А серед турбот, важливих і державних, чи є у вас інтерес до країн, де знаєш жити?

— Так, звичайно. По-перше, я планував поїхати майже всіма областями України, де живуть етнічні німці, під час яких буде можливість ознайомитися з чарівною природою краю, про яку багато чули. Це, до речі, моє хобі: вивчення природи і диких звірів. Кажуть, що у ваших мислах багато цікавого. І це багато цікаво планувати, які я хочу тут реалізувати.

Інтерв'ю взяла
Валентина
ПІНСАВСКА.

ЩОЙНО ЗІ «СКОВОРІДКИ» ЗНЯТО
АВСТРІЙСЬКИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСНИК

Київських журналістів було запрошено на газетні прес-конференції: щоно вийшло з двох австрійських економічних вісників, що його відібрали шквалу надавати київське бюро торгового радника посольства Австрії в Україні. Нове видання інформувало українських підприємців про актуальні запити австрійських фірм, сприяє пошуку імпортерів та експортерів, партнерів з кооперації. Вісник допомагає налагоджувати контакти між австрійськими та українськими партнерами, повідомляє про міжнародні виставки, симпозіуми, економічні мей, які відбуваються в Австрії, і в Україні. Перший випуск вісника, що вийшов дотисичним

Додаток. Австрія є четвертою країною серед торгових партнерів України у Західній Європі, а за обсягами зовнішньої торгівлі з нею серед держав Східної Європи посідає друге місце. Експорт Австрії в Україну торік становив 100 мільйонів австрійських швінгів (зріс на 7,2% порівняно з попереднім роком). Поповнені ці суми припадає на машинобудівну продукцію (переважно виробниче й лігатурне).

Цього року Україна закупила австрійських товарів на 93,1 мільйонів австрійських швінгів, що на третью перевищує загальний обсяг експорту торік. До Австрії експортовано українських товарів на 120,3 мільйонів швінгів.

Як повідомив торговий радник посольства Австрії в Україні Рудольф Талер, передбачається також виникнення додаткових тематичних видань, зокрема з природоохоронних технологій, переробки сільськогосподарської продукції. До речі, який то бажав одержувати вісник, що він звернувся до бюро за адресою: 252001, Київ, Голопоштант, а/с 62, із запинком.

У кожному коротко описати свою діяльність та вказати повну поштову адресу.

Слід додати, що вісник торік оформлений, а видання австрійського видавництва «Мета».

Дмитро КОМАНЧЕНКО.
На знімку: торговий радник посольства Австрії в Україні Рудольф Талер.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Алло, Лондон...

Така душа у нашого народу

У ЛОНДОНІ до 17 листопада працюватиме художня виставка «Рейліс та імпресіонізм в Україні», зорганізована посольством нової держави у Великобританії разом з британською фірмою «Лондонський сервіс мистецтва» Корпоративна «ГУ» попросила Надзвичайного і Повноваженого посла України у Великобританії академіка Сергія Комаренка розповісти, як створюється виставка в столиці Туманного Альбіону.

— Звичайно, добре складалося у телефонній розмові пан посол. — Як як інше можна сприяти життєпису, графіку, скульптурі роботи наших знайомих мистців, творів інших художників і Григорія Пішню, Тетяна Яблонська, Валентина Зноба, Борис Тулія, Тетяна Голубенкіс із колекції Українського національного художнього музею.

Безумовно, не випадково відкриття виставки збіглося

з днем офіційного вступу України в Рату Європи. Організовуючи експозицію українського мистецтва, ми прагнули через нього показати душу нашого народу. Думаю, що це вдалося.

Та й багаторівню справу зробили: організували аукціон картин, а коштів, виручених від продажу, переказали до Фонду допомоги жертвам Чорнобильської катастрофи.

акціонерного комерційного банку «Надра»

ГОЛОС УКРАЇНИ

15 листопада 1995 року. № 215 (1215)

УКРАЇНИ 15 листопада 1995 року. № 215 (1215)

INI

листопада 1995 року. № 215 (1215)

Михайло ЛОПАТИН:
**«Об'єднання піде
на користь»**

Тираж 366910. Зам. 031121

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 366910.	Комбінат друкарсько-видавничий «Україна». 252047, Київ-проспект Перемоги 1 2 3 4 5 6 7 8 Зам. 031121
---	---
